

የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ - ቁጥር አስራ አራት

ሰባተኛው ማኅተም

Jeff Pippenger

2023-11-11

በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሁለት ውስጥ በተመለከተው በሦስተኛው ሰማይ ከሉሲፈር ጋር የጀመረው የመፈተኛ ጦርነት፣ በመጀመሪያው ሰማይ የሚያበቃውን የሰዎችና የመላእክት የመፈተኛ ጦርነት ይወክላል። ሰይጣንና መላእክቱ ከሦስተኛው ሰማይ በተጣሉ ጊዜ፣ ሰይጣን በዔድን ገነት አዲስ የውጊያ ግንባር ከፈተ። እንደ ሦስተኛው ሰማይ ጦርነት ከሉሲፈር ጋር እንደ ነበረው ሁሉ፣ እግዚአብሔር ለሰው ልጅም ደግሞ የፈተና ዘመን አቋቋመ። በቅርቡ በሚመጣው የእሑድ ሕግ በእውነት የሚጀምረው በመጀመሪያው ሰማይ ያለው ጦርነት፣ ለሰው ልጅ የፈተና ዘመን ፍጻሜን ይወክላል።

በራእይ ምዕራፍ አሥራ ሁለትና አሥራ ሦስት ውስጥ ዘንዶች፣ አውሬዎች፣ እና ሐሰተኛው ነቢይ ተመስለው ቀርቦታል። በተለምዶ እነዚህ ሦስቱ ኃይሎች በዋነኝነት ያመለክቱት ያለፈውን የእነዚያ ሦስት ኃይሎች ታሪክ እንደሆነ ይገባል፤ ነገር ግን የሐንስ “ሊሆኑ ያሉትን ነገሮች” እንዲጽፍ ተነግሮት ነበር፤ እናም መላው የራእይ መጽሐፍ “ስለ ዘመኑ ፍጻሜ” ይናገራል፤ ስለዚህ መጨረሻው በመጀመሪያው እንደሚገለጥ የሚያሳየውን መጽሐፍ ቅዱሳዊ መርህ በመጠቀም፣ የራእይን ምልክቶች እንደ አሁን እውነት እንጂ እንደ ያለፈ እውነት አንተገብርም።

ሰይጣን ጦርነቱን በሦስተኛው ሰማይ በጀመረበት ጊዜም ሆነ በኤድን ገነት ለሰዎች በያዘው የመጀመሪያ ውጊያ ውስጥ፣ ጦርነቱን ለማሳካት የተበላሹ መልእክቶችን ለማስተላለፍ “ሂፕሮቲዝም” እንደ ተጠቀመ ታውቋል።

“ሰይጣን በኤድን ውስጥ የመጀመሪያውን አዳም ፈተነው፤ አዳምም ከጠላት ጋር በምክንያት ተከራክረ፤ እንዲሁም ለእርሱ የበላይነት ሰጠው። ሰይጣን በአዳምና በሌዎን ላይ የሂፕሮቲዝም ኃይሉን አሠራ፤ ይህንንም ኃይል በክርስቶስ ላይ ደግሞ ሊያሠራ ተጋደለ። ነገር ግን የቅዱስ ቃሉ ቃል ከተጠቀሰ በኋላ፣ ሰይጣን ለድል ምንም ዕድል እንደሌለው አወቀ።”

“ወንዶችና ሴቶች ከእነርሱ ጋር የሚገናኙትን ሰዎች አእምሮ እንዴት በቁጥጥር ሥር እንደሚያውሉ የሚያስተምር ሳይንስ ሊያጠኑ አይገባም። ይህ ሰይጣን የሚያስተምረው ሳይንስ ነው። እኛ ከእንደዚህ ዓይነቱ ነገር ሁሉ ልንቃወም ይገባናል። ከመስመራዊነትና ከሂፕሮቲዝም ጋር ፈጽሞ ልንጨወት አይገባንም—ይህም የመጀመሪያ ክብሩን ያጣና ከሰማያዊ አደባባዮች የተጣለው ያን አንዱ ሳይንስ ነው።” Mind, Character and Personality, 713.

ሰይጣን የሚያስተምረው “ሳይንስ” በዓለም-አቀፋዊ ነጋዴዎች ፍጹም ተደርጓል፤ በ“የመረጃ ሱፐር ሀይዌይ” አማካይነትም በ“የመጨረሻዎቹ ቀኖች” ውስጥ ተግባራዊ ይሆናል። ሰይጣን የውሸት አባት ነው፤ የሚዲያ ግዙፎችም ሐሰትን ማስፋፋት ብቻ ሳይሆን እውነትን ያጣራሉ፤ እንደ መናፍቃን የሚቆጥሯቸውን ይከታተላሉ፤ በፕላኔቷ ምድር ታሪክ ውስጥ ከተፈጸመ ሁሉ ይልቅ እጅግ የተራቀቀውን የሂፕሮቲዝም ዓይነት ይጠቀማሉ። በሦስተኛው ሰማይ የተጀመረው ጦርነት ይህን የሰይጣን ጦርነት ባሕርይ አጽንዖት ይሰጠዋል። ይህም የመጀመሪያው ሰማይ ጦርነት ሲጀምር በሕይወት የሚኖሩ ታማኞች በቅድመ እውቀት አስቀድመው እንዲጠነቀቁ ነው። የዓለም አቀፍ ድር እና “የመረጃ ሱፐር ሀይዌይ” የመቆጣጠሪያ ማዕከል በዩናይትድ ስቴትስ እንደሚተዳደርና እንደሚቆጣጠር ስንረዳ፣ ዩናይትድ ስቴትስ ከሰማይ እሳትን እንደምታወርድና መላውን ዓለም እንደምታቃልል የሚለው ምን ማለት እንደሆነ እናያለን። “እሳት” በራእይ መጽሐፍ ውስጥ

መልእክትን ይወክላል።

የራዕይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ ሦስት፣ እና ቁጥር አሥራ ሦስት ያለው ምልክታዊ ትርጉም የተወሰደው ከቀርጫሎስ ተራራ ጦርነት ነው። በዚያም የበአል ነቢያትና የፀፀ ወይን ነቢያት በአልና አስታሮት እውነተኛ አማልክት መሆናቸውን ለማረጋገጥ ከሰማይ እሳት ማውረድ አልቻሉም። በአል ወንድ አምላክ ሲሆን አስታሮት ደግሞ ሴት አምላክ መሆኗ፣ የአውሬውን ምስል፣ ማለትም ያልተቀደሰውን የቤተ ክርስቲያንና የመንግሥት ጥምረት ይወክላል። እነርሱ የኤልዛቤል ነቢያት ነበሩ፤ እርሷም ከአክሐብ ጋር ባልተቀደሰ ግንኙነት ውስጥ ነበረች። እነዚያ በቀርጫሎስ ተራራ ታሪክ ውስጥ ያሉ የአውሬው ምስል ሁለቱ ትንቢታዊ ምስክሮች፣ ዩናይትድ ስቴትስ መጀመሪያ በዩናይትድ ስቴትስ ውስጥ የጳጳሳዊውን ሥርዓት ምስል በመፍጠር፣ ከዚያም በኋላ በዓለም ውስጥ ያላትን ሚና ያመለክታሉ። በቀርጫሎስ ያለው “እሳት” እውነተኛው አምላክ በእውነት ማን እንደሆነ የሚያረጋግጥ ማስረጃ ሊሆን ነበር። ይህም ከሰማይ የሚመጣ እውነተኛውን አምላክ የሚለይ መገለጥን ይወክል ነበር፤ ዩናይትድ ስቴትስ ከሰማይ እሳት በምታወርድበት ጊዜም ያው ጉዳይ አለ።

በኢሳይያስ መጽሐፍ ውስጥ፣ መጨረሻውን ከመጀመሪያው የሚገልጥ እግዚአብሔር፣ የጥንቱን የቀርጫሎስ ተራራ አውድ ይናገራል፤ እንዲሁም አሜሪካ ከሰማይ እሳት በምታወርድበት ጊዜ የሚወከለውን ትንቢታዊ አውድ ደግሞ ይናገራል።

ጉዳያችሁን አቅርቡ፣ ይላል እግዚአብሔር፤ ጽኑ ምክንያቶቻችሁን አምጡ፣ ይላል የያዕቆብ ንጉሥ። ያቅርቧቸውም፣ የሚሆነውንም ያሳዩን፤ የቀደሙትን ነገሮች ምን እንደ ሆኑ ያሳዩን፣ እኛም እንመርምራቸው ዘንድ ፍጻሜያቸውንም እናውቅ ዘንድ፤ ወይም የሚመጡትን ነገሮች ንገሩን። ከዚህ በኋላ የሚሆኑትን ነገሮች አሳዩን፣ እናንተ አማልክት መሆናችሁን እናውቅ ዘንድ፤ አዎን፣ መልካም ወይም ክፉ አድርጉ፣ እኛም እንደነግጥና በአንድነት እንመልከት ዘንድ። እነሆ፣ እናንተ ከንቱ ናችሁ፣ ሥራችሁም ምንም አይደለም፤ የሚመርጣችሁ አስጸያፊ ነው። እኔ ከሰሜን አንዱን አስነስቻለሁ፣ እርሱም ይመጣል፤ ከፀሐይ መውጫም ስሜን ይጠራል፤ በአለቆችም ላይ በጭቃ ላይ እንደሚሄድ ይመጣል፣ ሸክላንም ሸክላ ሠሪ እንደሚረግጥ። እንደናውቅ ከመጀመሪያ ማን አወጀ? እርሱም ጻድቅ ነው እንድንል ከቀድሞ ማን ነገረ? አዎን፣ የሚያሳይ የለም፤ አዎን፣ የሚናገር የለም፤ አዎን፣ ቃላችሁን የሚሰማ የለም። መጀመሪያው ለጽዮን፣ እነሆ፣ እነሆአቸው ይላል፤ ለኢየሱሳምም የምሥራች አብሳሪን እሰጣለሁ። ኢሳይያስ 41:21-27።

በቅርብ በሚመጣው የእሁድ ሕግ ሲጀምር በመጀመሪያው ሰማይ የሚካሄደው ጦርነት ውስጥ፣ አሜሪካ እንዲሁም ሰይጣን ራሱ “ክሳታቸውን” እንዲያቀርቡ ይፈቀድላቸዋል፤ እናም የኤልዛቤል አምላክ እውነተኛ አምላክ መሆኑን ለማስረጃ በመሞከር እሳትን ከሰማይ ያወርዳሉ። ዓለምም የዚያን አምላክ የአምልኮ ቀን ምልክት እንድትቀበል ትገደዳለች። በ“የመረጃ ልዕላ መንገድ” አማካኝነት ወደ ሰው ልጆች ሁሉ ከሰማይ የሚወርደው ያ እሳት የ“ከንቱነት” ሥራ ነው። በዚያም መንገድ የሚተላለፈውን መልእክት የሚመርጥ ሰው “አስጸያፊ” ነው።

በዚያ ጦርነት ውስጥ መቶ አርባ አራት ሺህዎቹ፣ ከዚያም በኋላ ታላቁ ሕዝብ፣ ማን እውነተኛ አምላክ እንደሆነ በሚነሳው ክርክር ውስጥ የእግዚአብሔር ምስክሮች ይሆናሉ። ከጦርነቱ ሁለቱም ወገኖች የሚተላለፉት መልእክቶች “እሳት” ተብለው ተወክለዋል። ማን እውነተኛ አምላክ እንደሆነ ለመወሰን አሕዛብ ሁሉ ይሰበሰባሉ፣ “እውነቱን” ለማረጋገጥም ሁለት ዓይነት ምስክሮች ይኖራሉ።

ሕዝቦች ሁሉ ይሰበሰቡ፣ አሕዛብም ይከማቹ፤ ከእነርሱ መካከል ይህን ማን ሊናገር ይችላል? የቀድሞውንን ነገር ማን ሊያሳየን ይችላል? እንዲጸድቁ ምስክሮቻቸውን ያቅርቡ፤ ወይም ይስሙና፣ «እውነት ነው» ይበሉ። እናንተ ምስክሮቹ ናችሁ፣ ይላል እግዚአብሔር፣ እኔም የመረጥሁት ባሪያዬ፤ እንድታውቁኝና እንድታምኑኝ፣ እኔም እርሱ እንደ ሆነሁ እንድታስተውሉ፤ ከእኔ በፊት አምላክ

አልተፈጠረም፤ ከእኔም በኋላ አይኖርም። እኔ፣ እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ ከእኔም በቀር መድኃኒት የለም። እኔ ተናግራለሁ፤ አድኜያለሁ፤ አሳይቼያለሁም፤ በመካከላችሁም እንግዳ አምላክ በሌላ ጊዜ፤ ስለዚህ እናንተ ምስክሮቹ ናችሁ፤ ይላል እግዚአብሔር፤ እኔም አምላክ እንደ ሆንሁ። ኢሳይያስ 43፡9-12።

የቀርጫሎስ ተራራ የመጨረሻው መገለጥ ለሰይጣን ምስክሮችንና ለእግዚአብሔር ምስክሮችን አሉት። ይህ ማሳየት እውነተኛው አምላክ ማን እንደሆነ ለማረጋገጥ ነው፤ ነገር ግን የእግዚአብሔር ታማኝ ምስክሮች ስለ ምን ምስክርነት ሊሰጡ ይገባል?

እስራኤል ንጉሥ እግዚአብሔርና የሚቤዠው የሠራዊት ጌታ እንዲህ ይላል፤ እኔ ፊተኛ ነኝ፤ እኔም ኋለኛ ነኝ፤ ከእኔም በቀር አምላክ የለም። እንደ እኔስ ማን ነው? ይጥራ፤ ይናገርም፤ በፊቴም ያስተካክለው፤ ከጥንቱ ሕዝብ ጀምሮ እኔ ከሸምሁት ጊዜ ጀምሮ የሚመጡትንና የሚሆኑትን ይግለጹላቸው። አትፍሩ፤ አትደንግጡም፤ ከዚያን ጊዜ ጀምሮ ነግሪህ አላስታወቅሁህም? እናንተም ምስክሮቹ ናችሁ። ከእኔ በቀር አምላክ አለን? አዎን፤ ሌላ አምላክ የለም፤ እኔ አንድም አላውቅም። የተቀረጸ ምስል የሚሠሩ ሁሉ ከንቱ ናችው፤ የሚወዷቸውም ነገሮች አይጠቅሙም፤ ራሳቸውም ምስክሮቻቸው ናችው፤ አያዩም አያውቁምም፤ ስለዚህም ያፍራሉ። ኢሳይያስ 44፡6-9።

በከርጫሎስ ተራራ የመጨረሻው ፍጥጫ ውስጥ ታማኞቹ፣ እግዚአብሔር መጀመሪያውና መጨረሻው መሆኑን ለእውነት ምስክር ሊሆኑ ይገባቸዋል። እርሱ፣ “የሚመጡትን ነገሮች” ለመለየት ሲል፣ “የቀደመውን ሕዝብ የሾመ” አምላክ ነው። የእግዚአብሔር ምስክሮች፣ ከከርጫሎስ ተራራ የመጨረሻው ውጊያ በፊት የሚፈታውን የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ ሊያቀርቡ ይገባቸዋል።

የሰይጣን የቀርጫሎስ ተራራ መልእክት ከሰማይ የሚወርድ እሳት መሆኑን ይወክላል።

እና ታላላቅ ምልክቶችን ያደርጋል፤ እሳትንም በሰዎች ፊት ከሰማይ ወደ ምድር እንዲወርድ ያደርጋል፤ ራእይ 13፡13።

በዚህ ጥቅስ የተገለጹት ተአምራቶች፣ ዩናይትድ ስቴትስ በዘመናዊው የሂፕሮቲዝም ሳይንስ አማካይነት፣ በ“የመረጃ ልዕላ መንገድ” ላይ ለሰው ዘር የምታስተላልፈውን ናችው። ነገር ግን ጥቅሱ ደግሞ ሰይጣን ራሱ ክርስቶስን በሚያስመስልበት ጊዜ ስለሚታየው ገጽታ ይናገራል።

“ከሦስተኛው መልአክ መልእክት አዋጅ ጋር ተባብሮ የሚሠራው መልአክ ምድርን ሁሉ በክብሩ ሊያበራ ይገባዋል። በዚህ ስፍራ ዓለምን አቀፍ ስፋት ያለውና ያልተለመደ ኃይል የታጀበ ሥራ እንዲመጣ ተነግሮአል። የ1840-44 የምጽአት እንቅስቃሴ የእግዚአብሔር ኃይል ክቡር መገለጥ ነበር፤ የመጀመሪያው መልአክ መልእክት በዓለም ሁሉ ወደ እያንዳንዱ የሚስዮን ጣቢያ ተደርሶ ነበር፤ እናም በአንዳንድ አገሮች ከአስራ ስድስተኛው ክፍለ ዘመን ተሐድሶ ጀምሮ በማንኛውም ምድር ታይቶ የማያውቅ ከፍተኛ ሃይማኖታዊ ፍላጎት ነበረ፤ ነገር ግን እነዚህ ሁሉ በሦስተኛው መልአክ የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ ሥር በሚነሳው ኃይል እንቅስቃሴ ሊበልጡ ነው።”

“ሥራው ከጴንጤቆስጤ ቀን ሥራ ጋር ተመሳሳይ ይሆናል። ወንጌል በተከፈተበት መጀመሪያ በመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ‘የፊተኛው ዝናብ’ እንደ ተሰጠ ክቡሩ ዘር እንዲበቅል፤ እንዲሁም ‘የኋለኛው ዝናብ’ በፍጻሜው ለመከር መብሰል ይሰጣል። ‘እግዚአብሔርን ለማወቅ ብንከተል እንግዲያስ እናውቃለን፤ መውጣቱ እንደ ንጋት የተዘጋጀ ነው፤ እርሱም እንደ ዝናብ፤ እንደ ኋለኛው ፊተኛ ዝናብ በምድር ላይ ወደ እኛ ይመጣል።’ ሆሴዕ 6፡3። ‘እንግዲህ የጽዮን ልጆች ሆይ፤ ደስ ይበላችሁ፤ በአምላካችሁም በእግዚአብሔር ደስ ይበላችሁ፤ የፊተኛውን ዝናብ በልክ ሰጥቶአችኋልና፤ ዝናቡንም፤ የፊተኛውን ዝናብና የኋለኛውን ዝናብ ያወርድላችኋል።’ ኢዮኤል 2፡23። ‘በመጨረሻዎቹ ቀኖች፣ እግዚአብሔር ይላል፤ ከመንፈሴ በሥጋ ሁሉ ላይ አፈስሳለሁ።’ ‘የጌታንም ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናል።’ ሐዋርያት ሥራ 2፡17, 21።

“የወንጌል ታላቁ ሥራ በመክፈቻው የታየውን የእግዚአብሔር ኃይል መገለጥ ከዚያ ያነሰ መገለጥ ይዞ ሊያበቃ አይገባውም። በወንጌል መክፈቻ ጊዜ በቀደመው ዝናብ መፍሰስ የተፈጸሙት ትንቢቶች በመደረሻው በኋለኛው ዝናብ እንደገና ሊፈጸሙ ናቸው። እነዚህ ሐዋርያው ጴጥሮስ ወደፊት የተመለከታቸው ‘የማረፍ ዘመናት’ ናቸው፤ እንዲህ ሲል፡- ‘እንግዲህ ኃጢአታችሁ ይደመስስ ዘንድ ንስሐ ግቡ ተመለሱም፤ የማረፍ ዘመናትም ከጌታ ፊት ሲመጡ፡ እርሱም ኢየሱስን ይልካል።’ ሐዋ. 3፡19, 20።

“የእግዚአብሔር አገልጋዮች፣ ፊታቸው በቅዱስ መቀደስ ብርሃን ተሞልቶ እየበራ፣ ከስፍራ ወደ ስፍራ ፈጥነው የሰማይን መልእክት ለማወጅ ይሄዳሉ። በሺዎች ድምፆች፣ በምድር ሁሉ ላይ፣ ማስጠንቀቂያው ይሰጣል። ተአምራት ይደረጋሉ፣ የታመሙት ይፈወሳሉ፣ ምልክቶችና ድንቅ ነገሮችም አማኞችን ይከተላሉ። ሰይጣንም ደግሞ በሐሰተኛ ድንቅ ሥራዎች ይሠራል፤ እስከ በሰዎች ፊት ከሰማይ እሳት እንኳ ያወርዳል። ራእይ 13፡13። እንዲሁ የምድር ነዋሪዎች አቋማቸውን እንዲወስዱ ይደረጋሉ።” ታላቁ ተጋድሎ፣ 611, 612.

ሰይጣን ከሰማይ እሳት እንዲወርድ በሚጠራበት ጊዜ ላይ ስንደርስ፣ “በምድር የሚኖሩ ሰዎች አቋማቸውን እንዲወስዱ ይመጣሉ።” በዚያ ዘመን፣ የእግዚአብሔር ምስክሮች “ከስፍራ ወደ ስፍራ በፍጥነት ይሄዳሉ ከሰማይ የሆነውን መልእክት ለማወጅ። በሺዎች ድምፆች፣ በምድር ሁሉ ላይ፣ ማስጠንቀቂያው ይሰጣል።” የእግዚአብሔር ምስክሮች የሚያከናውኑት ሥራ “ከጴንጤቆስጤ ቀን ጋር የሚመሳሰል ይሆናል።” በዚያም “ከሦስተኛው መልአክ መልእክት አዋጅ ጋር የሚተባበረው መልአክ ምድርን ሁሉ በክብር ሊያበራ ነው።” በጴንጤቆስጤ፣ እሳት የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ ምልክት ነበር፤ እሳትም ደግሞ የሰይጣን ርኩስ መንፈስ መፍሰስ ምልክት ነው።

የሐንስ በራእይ ምዕራፍ ሰባት ውስጥ አንድ መቶ አርባ አራቱን ሺህ እና ታላቁን ሕዝብ ከወከለ በኋላ፣ የሰባተኛውንና የመጨረሻውን ማኅተም መክፈት ይለያል። የመጨረሻው ወይም ሰባተኛው ማኅተም የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ መፈታትን ይወክላል፤ እርሱም በራእይ መጽሐፍ ውስጥ የምህረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት ብቻ ሊፈታ የነበረው ብቸኛው ትንቢት ነው። ሰባተኛው ማኅተም፣ ሰባቱ ነገድጓዶች፣ እና የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ ሁሉም የአንድና የዚያው እውነት ምልክቶች ናቸው፤ ይህም እውነት የምህረት ዘመን ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት ይገለጻል። የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ ክርስቶስን እንደ አልፋና ኦሜጋ ባሕርይና ፈጣሪ ኃይሉ ያሳያል። ሰባቱ ነገድጓዶች አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የሚታተሙበትን ታሪክ ይለያሉ፤ ሰባተኛው ማኅተምም ሁለቱ ምስክሮች በሚነሡበትና ከአብ ወደ ወልድ፣ ከወልድ ወደ ገብርኤል፣ ከገብርኤልም ወደ ነቢዩ ተላልፎ በውስጡ የተካተተውን ኃይል ለማንበብ፣ ለመስማትና ለመጠበቅ ለሚመርጡ ሰዎች የሚደርሰውን የእግዚአብሔር “እውነት” የፈጣሪ ኃይል በሚቀበሉበት ታሪክ ወቅት የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስን ይለያል።

ሰባተኛውንም ማኅተም በከፈተ ጊዜ፣ በሰማይ ለግማሽ ሰዓት ያህል ዝምታ ሆነ። በእግዚአብሔርም ፊት የሚቆሙትን ሰባቱን መላእክት አየሁ፤ ሰባትም መለከቶች ተሰጧቸው። ሌላም መልአክ የወርቅ ዕጣን ማጠኛ ይዞ መጥቶ በመሠዊያው አጠገብ ቆመ፤ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቁ መሠዊያ ላይ ከቅዱሳን ሁሉ ጸሎት ጋር ያቀርበው ዘንድ ብዙ ዕጣን ተሰጠው። የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ከመልአኩ እጅ ወደ እግዚአብሔር ፊት ወጣ። መልአኩም ዕጣን ማጠኛውን ወስዶ ከመሠዊያው እሳት ሞልቶ ወደ ምድር ጣለው፤ ድምፆችም ሆኑ፣ ነጌድጓዶችም፣ መብረቆችም፣ ምድርም ተናወጠች። ራእይ 8፡1-5።

በእነዚያ አንቀጾች፣ “ሰባት መላእክት” “በእግዚአብሔር ፊት ቆመው” “ሰባት መለከቶች” ነበሯቸው። እነዚያ ሰባቱ የመለከት መላእክት በተለምዶ በትክክል እንደ ሮም ላይ የእሑድ አምልኮ ማስፈጸም ምክንያት የመጣ የእግዚአብሔር ፍርድ ወኪሎች ሆነው ተረድተዋል። አረማዊቱ ሮም፣ በቆንስጥንጢኖስ ዘመን፣ በ321 ዓመት የመጀመሪያውን የእሑድ ሕግ አወጣች፤ እስከ 330 ዓመትም ድረስ ንግሥናው ወደ ምሥራቅና ምዕራብ ተከፈለ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ የመጀመሪያዎቹ አራት መለከቶች መነፋት ጀመሩ፤ እነርሱም በታሪክ ውስጥ

በእርሱ መንግሥት ላይ የተመጡትን ኃይሎች ይወክሉ ነበር፤ እነዚህም በ476 ዓመት ላይ የሮምን ከተማ እንዲህ ያለ ሁኔታ አደረሱ፤ ከዚያ በኋላ ዳግመኛ በከተማዬቱ ላይ የሚገዛ ሌላ ሮማዊ አልነበረም፤ ይህችም ከተማ የሮም ኃይልና ክብር ምልክት ነበረች። ጳጳሳዊ ሥርዓቱ በ538 ዓመት በኦርቲዶክስ ጉባኤ የእሑድን ሕግ ባወጣ ጊዜ፤ መሐመድ በሮማዊት ቤተ ክርስቲያን ላይ ፍርድ ለማምጣት ተነሣ፤ ይህም በአምስተኛውና በስድስተኛው መለኮት የተወከለ ሲሆን፤ እነዚህም ደግሞ የመጀመሪያውና የሁለተኛው ወዮ ነበሩ፤ እስልምናንም ይወክሉ ነበር። የእነዚያ መለኮቶች ባህላዊ ግንዛቤ ምንም ያህል ትክክል ቢሆንም፤ በራእይ ዘጠኝ ውስጥ በሚቀርቡበት ክፍል “መቅወፍቶች” ተብለው ተገልጸዋል።

እነዚያም በእነዚህ መቅሰፍቶች ያልተገደሉት የቀሩት ሰዎች፣ አጋንንትንና ከወርቅ ከብር ከናስ ከድንጋይና ከእንጨት የተሠሩትን ጣዖታት፣ ማየትም ሆነ መስማትም ሆነ መሄድ የማይችሉትን እንዳያመልኩ፣ ከእጃቸው ሥራ ንስሐ አልገቡም፤ ከግድያቸውም ወይም ከአስማታቸው ወይም ከዝሙታቸው ወይም ከስርቆታቸው ንስሐ አልገቡም። ራእይ 9፡20፡21።

የሰባቱ መለኮቶች ፍጹምና የመጨረሻ ፍጻሜ በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስድስት የተገለጹት ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ናቸው። በራእይ ምዕራፍ ዘጠኝ ያሉትን የሰባቱ መለኮቶች ትንቢታዊ ባህርይ በቀላሉ መመልከት እንኳ ከሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ባህርይ ጋር የሚመሳሰሉ ባህርይ እንዳሏቸው ያሳያል። የሰባተኛው ማኅተም መከፈት የምሕረት ዘመን ሊዘጋ ሲቃረብና በሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች የተመሰለው የእግዚአብሔር ቁጣ ሊፈስስ ሲቃረብ በታሪክ ውስጥ ይፈጸማል።

ክርስቶስ፣ እንደ የይሁዳ ነገድ አንበሳ፣ “ሰባተኛውን ማኅተም በከፈተ ጊዜ፣” አንድ መልአክ መጥቶ በመሠዊያው አጠገብ ቆመ፤ የወርቅ ጥና ማጠኛም ነበረው፤ በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቅ መሠዊያ ላይ ከቅዱሳን ሁሉ ጸሎት ጋር ያቀርበው ዘንድ ብዙ እጣን ተሰጠው። ከመልአኩም እጅ የወጣው የእጣኑ ጢስ፣ ከቅዱሳን ጸሎት ጋር ተዋህዶ፣ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ።” በጳንጤቆስጤ ቀን የመንፈስ ቅዱስ መፍሰስ፣ በኢየሩሳሌም ተሰብስበው የነበሩ አማኞች በአንድነት ያቀረቡት ጸሎት ቀድሞት ነበር።

“በመካከላችን የእውነተኛ አምልኮ መታደስ ከሁሉም ፍላጎቶቻችን ሁሉ ከፍተኛውና እጅግ አስቸኳይ ነው። ይህንን መፈለግ የመጀመሪያ ሥራችን ሊሆን ይገባል። የጌታን በረከት ለማግኘት ከልብ የሆነ ትጋት ሊኖር ይገባል፤ ይህም እግዚአብሔር በረከቱን በእኛ ላይ ለማፍሰስ ፈቃደኛ ስላልሆነ ሳይሆን፣ እኛ ለመቀበል ያልተዘጋጀን ስለሆንን ነው። ሰማያዊ አባታችን የሚለምኑትን መንፈስ ቅዱሱን ከመስጠት ይልቅ፣ ምድራዊ ወላጆች ለልጆቻቸው መልካም ስጦታዎችን ከመስጠት የበለጠ ፈቃደኛ ነው። ነገር ግን እኛ በኑዛዜ፣ በመዋረድ፣ በንስሐ፣ እና በጽኑ ጸሎት፣ እግዚአብሔር በረከቱን እንደሚሰጠን የተስፋ ቃል የገባቸውን ሁኔታዎች መፈጸም የእኛ ሥራ ነው። መታደስ ሊጠበቅ የሚችለው ለጸሎት እንደ ምላሽ ብቻ ነው።” Selected Messages, book 1, 121.

የሰባተኛው ማኅተም መከፈት የአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች መታተምን ይለይታል። መታተሙ በጸሎት ይጀምራል፤ ነገር ግን በጸሎት እንቅስቃሴ ብቻ ሳይሆን በተለየ ጸሎት ነው። ይህ ተለይቶ የተገለጸው ጸሎት በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ተገልጿል፤ ይህም በእርግጥ የራእይ መጽሐፍ ደግሞ ነው።

የሐንስ በራእይ ውስጥ እና ዳንኤል በመጽሐፍ ውስጥ፣ በ“ዘመኑ ፍጻሜ” ያሉትን መቶ አርባ አራት ሺህ ይወክላሉ። በ“ዘመኑ ፍጻሜ” በመጀመሪያው ሰማይ ጦርነት ጊዜ የእግዚአብሔር ምስክሮች ሊሆኑ የሚገባቸው፣ የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ ጥቂት በፊት ስለሚፈታው ትንቢት ይመሰክራሉ። ይህም አሁን እየተመለከትናቸው ባሉት ቁጥሮች ውስጥ ሰባተኛው ማኅተም እንደሆነ ተወክሎአል። “የወርቅ ማዕጠንት” ያለው መልአክ ጋር የሚመጡት ጸሎቶች፣ ዳንኤል በመጽሐፍ ምዕራፍ ዘጠኝ ባቀረበው ጸሎት ተወክለዋል። ያ ጸሎት ልዩ የሆነ ጸሎት ነው፤ እርሱም ሙሴ ከ“ሰባቱ ዘመናት” ትንቢት ጋር በተያያዘ የዘረዘረው ነው። ጸሎቱ ሁለት ክፍል ያለው ነው፤ ዳንኤልም የዚህን ሁለት ክፍል ጸሎት አውድ በሙሴ “እርግማን” እና “መሐለ”

ቃላት ውስጥ ያኖረዋል። የዳንኤልና የራእይ መጻሕፍት አንድ መጽሐፍ ናቸው፤ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያሉትም እነዚያው የትንቢት መስመሮች በራእይ መጽሐፍ ውስጥ እንደገና ተነስተዋል።

በራእይ አሥራ ስምንት የተገለጸው ኃያል መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ የቅዱስ እሳት መፍሰስን የሚያመጣው ጸሎት፣ የዳንኤል “ሰባት ዘመናት” ጸሎት ነው። ይህም መልአኩ ገብርኤል ትንቢቶቹን ለዳንኤል እንዲያብራራ ከሰማይ ወደ ታች ያወረደው ጸሎት ነው። የዳንኤል ዘጠኝ የመጀመሪያዎቹን ሃያ ቁጥሮች የሚሸፍነው ጸሎቱ በተፈጸመ ጊዜ፣ ገብርኤል በማታ መባ ጊዜ አካባቢ ወረደ። የወርቅ ጥና ዕቃ ያለው መልአክ የሚቀበላቸው ወደ ላይ የሚወጡ ጸሎቶች፣ ፀሐይ ስትጠልቅ፣ በ“የመጨረሻዎቹ ቀናች” ምሽት ወቅት ወደ ላይ የሚወጡ ጸሎቶች ናቸው።

እኔም እየተናገርሁና እየጸለይሁ፣ ኃጢአቴንና የሕዝቤን የእስራኤልን ኃጢአት እየተናዘዝሁ፣ ለአምላኬም ቅዱስ ተራራ በእግዚአብሔር አምላኬ ፊት ልመናዬን እያቀረብሁ ሳለሁ፤ አዎን፣ በጸሎት እየተናገርሁ ሳለሁ፣ በመጀመሪያው በራእይ ያየሁት ሰው ገብርኤል፣ ፈጥኖ እንዲበር ተደርጎ፣ በማታው መሥዋዕት ጊዜ አካባቢ ዳሰሰኝ። ዳንኤል 9፡20፣ 21።

የዳንኤል ጸሎት የራሱን ኃጢአት ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ሕዝብ ኃጢአቶችንም መናዘዝ ነበር። ጸሎቱ ከዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ካለው “ሰባት ጊዜ” ጋር የተያያዘው የንስሐ ጸሎት ንድፍ ነው።

ከእናንተም የሚቀሩት በጠላቶቻችሁ ምድር በኃጢአታቸው ይሟሟሉ፤ ደግሞም ከአባቶቻቸው ኃጢአት ጋር እነርሱም ከእነርሱ ጋር ይሟሟሉ። ነገር ግን ኃጢአታቸውንና የአባቶቻቸውን ኃጢአት፣ በእኔም ላይ ያደረጉትን በደላቸውን፣ ደግሞም ከእኔ ጋር ተቃራኒ መንገድ እንደ ተመላለሱ ቢናዘዙ፤ እኔም ደግሞ ከእነርሱ ጋር ተቃራኒ መንገድ እንደ ተመላለስሁ፣ ወደ ጠላቶቻቸውም ምድር እንዳመጣኋቸው፤ በዚያን ጊዜ ያልተገረዘ ልባቸው ቢዋረድ፣ ስለ ኃጢአታቸውም የተሰጣቸውን ቅጣት ቢቀበሉ፤ በዚያን ጊዜ ከያዕቆብ ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳኔን አስባለሁ፤ ከይስሐቅም ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳኔን እንዲሁም ከአብርሃም ጋር ያደረግሁትን ቃል ኪዳኔን አስባለሁ፤ ምድሪቱንም አስባለሁ። ዘሌዋውያን 26፡39-42።

ሙሴ “ሰባቱ ዘመናት” ጋር የተያያዘውን ቅጣት ከገለጸ በኋላ፣ እርሱም ይህንን የእግዚአብሔር “ኪዳን” “ጡብ” ብሎ ሲጠራው፣ የእግዚአብሔር ሕዝብ በጠላት ምድር ባሪያዎች እንደሆኑ—እንደ ዳንኤል እንደነበረው—ሲያውቁ እና በሚያውቁበት ጊዜ ምን ማድረግ እንዳለባቸው ይገልጻል። ዳንኤል እንደ ወከለው፣ ኃጢአታቸውን እንዲመሰክሩ፣ እንዲሁም የአባቶቻቸውን ኃጢአት ደግሞ እንዲመሰክሩ ያስፈልጋቸው ነበር።

ይህ ልዩ ጸሎት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ እንዲሆኑ በተጠሩት ሰዎች ሲቀርብ፣ የወርቅ ጥና ያለው መልአክ “ጥናውንም ወስድ” “ከመሠዊያው እሳት ሞልቶ ወደ ምድር ይጥለዋል፤ ድምፆችም ነጐድጓዶችም መብረቆችም መናወጥ ምድርም ሆነ።” ከአሜሪካ እና ከሰይጣን ከሰማይ የሚያወርዱት የ“እሳት” ሐሰተኛ መልእክት በተቃራኒው የ“እውነት” መልእክትን የሚወክለው ቅዱስ እሳት፣ “መናወጥ ምድር” የሆነው የእሑድ ሕግ በሚከሰትበት ሰዓት ይፈጸማል።

በዘካርያስ መጽሐፍ፣ ዳንኤል ከነበረበት ባርነት መመለስ በኋላ ቤተ መቅደሱንና ኢየሩሳሌምን እንደ ገና በመገንባት ታሪክ ውስጥ ዘሩባቤል የቤተ መቅደሱን መሠረትም ሆነ ራስ ድንጋዩን እንዳኖረ እናገኛለን።

እርሱም መልሶ እንዲህ ብሎ ተናገረኝ፡- “ይህ የእግዚአብሔር ቃል ወደ ዘሩባቤል የመጣው እንዲህ ሲል ነው፤ ‘በኃይል አይደለም፣ በብርታትም አይደለም፣ ነገር ግን በመንፈሴ ነው።’ ይላል የሰራዊት ጌታ። አንተ ታላቅ ተራራ ሆይ፣ ማን ነህ? በዘሩባቤል ፊት ሜዳ ትሆናለህ፤ እርሱም የራስ ድንጋዩን በእልልታ ያወጣዋል፣ ‘ጸጋ፣ ጸጋ ይሁንላት’ እያሉ። እንዲሁም የእግዚአብሔር ቃል ወደ እኔ መጣ እንዲህ ሲል፡-

‘የዚህን ቤት መሠረት የጣሉት የዘሩባቤል እጆች ናቸው፤ እጆቹም ደግሞ ያጠናቅቁታል፤ እኔንም ወደ እናንተ የላከኝ የሰራዊት ጌታ እንደ ሆነ ታውቃላችሁ። ትንንሽ ነገሮች የተጀመሩበትን ቀን የናቀ ማን ነው? እነርሱ ደስ ይላቸዋልና፤ ያንን ሰባት ከዘሩባቤል ጋር በእጁ ያለውን የሚዘን ገመድ ያያሉ፤ እነርሱ በምድር ሁሉ ወዲያና ወዲህ የሚመላለሱ የእግዚአብሔር ዓይኖች ናቸው።’ ዘካርያስ 4፥6-10።

ዘሩባቤል ማለት “የባቢሎን ዘር” ሲሆን፤ የሁለተኛው መልአክ መልእክት ምልክት ነው፤ ይህም ከእኩለ ሌሊት ጩኸት መልእክት ጋር ተባብሮ በአድቤንቲዝም የመጀመሪያ እንቅስቃሴ “መሠረቱን” ጣለ። ዘሩባቤል እንዲሁም በ“ፊውቸር ፎር አሜሪካ” እንቅስቃሴ ውስጥ፤ “የራስ ድንጋዩ” በሚቀመጥበት ጊዜ፤ በአድቤንቲዝም የፍጻሜ እንቅስቃሴ ውስጥ የሁለተኛው መልአክ መልእክት መደገሙንም ይወክላል።

ዓለም በ“የመረጃ ሱፐር ሃይዌይ” ተብሎ በሚጠራው ጎዳና ላይ በሞቱ አጥንቶች ሸለቆ ውስጥ ተገድለው በነበሩት ሁለቱ ምስክሮች ላይ ደስ አላት። እነዚያ ሁለት ምስክሮች ወደ ሕይወት በተመለሱ ጊዜ ዓለም ፈራች፤ ሰማያትም ደስ አላቸው። ዘካርያስ፤ እንደ ሁሉም ነቢያት፤ የእግዚአብሔር ሕዝብ ደስ የሚላቸውን “የመጨረሻዎቹ ቀኖች” እየለየ ያመለክታል። ዘካርያስ “እነዚያን ሰባት” በሚያዩ ጊዜ፤ ሁለቱ ምስክሮች በትንሣኤ ላይ ሲኖሩ እንደሚደሰቱ ያሳውቀናል። “እነዚያ ሰባት” በዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ “ሰባት ጊዜ” ተብሎ የተተረጎመው ያው የዕብራይስጥ ቃል ነው። የመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ የሙሴን “ሰባት ጊዜ” የመሠረት ድንጋይ አኖረ፤ ያም “እውነት” በ1863 መከልከሉ ቢኖርም የሶስተኛው መልአክ እንቅስቃሴ ራስ ድንጋይ መሆን አለበት።

በተገቢው ድርብ ጸሎት እውቅና ተሰጥቶት ሲፈጸምም በእርሱ መሠረት ሲደረግም፤ እውነተኛው እሳት እንደ ጴንጤቆስጤ ዘመን ወደ ምድር ይጣላል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ የሰባተኛውን ማኅተም መከፈት መመልከታችንን እንቀጥላለን።